

Ποιος μπορεί ν' αμφισβητήσει το βίωμα εκατομμυρίων ανθρώπων;

/ [Γνώμες](#)

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Η ανάγκη του ανθρώπου να βεβαιώσει την πίστη μέσα του προς τον απρόσιτο Θεό και τις ενέργειές Του τον οδηγεί στο να επιζητεί το θαύμα ή να το μεγαλοποιεί ή, ακόμα, και να το δημιουργεί. Με την έννοια αυτή το θαύμα, ως θαυμαστό γεγονός, συναντάται σε όλες τις θρησκείες.

Στην Καινή Διαθήκη οι διάφορες θεραπείες ασθενών, αναστάσεις νεκρών και άλλες εκφράσεις αγάπης του Χριστού και των Αποστόλων προς τον πονεμένο λαό ονομάζονται σημεία. Το θαύμα προκαλεί θαυμασμό, έκπληξη, ενώ το σημείο δείχνει κάτι, δηλαδή την ήδη υπάρχουσα Βασιλεία του Θεού όπου δεν κυριαρχούν τα αποτελέσματα της φθοράς.

Η πρόκληση των Φαρισαίων και Γραμματέων προς τον Ιησού Χριστό «θέλομεν από σου σημεῖον ιδεῖν» (Ματθ. 12,38) δεν βρήκε ανταπόκριση. Το ὅποιο «σημεῖον» όταν γίνεται «θαύμα» αναγκάζει τον ἄνθρωπο να το αποδεχτεί κι ἄρα του στερεῖ την ελεύθερη σχέση του με το Θεό, που εἶναι ἡ ουσιαστική πίστη. Ασφαλῶς ὁ Χριστός σέβεται τὴν ἐλευθερία του ἀνθρώπου, που του ἔδωσε ὡς δῶρο, και δεν τὴν παραβιάζει ἀκόμα κι αν προκαλεῖται.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς «στύλος και ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α Τιμ. 3,15), δεν μπορεῖ να ἐνθαρρύνει τὰ «θαύματα» για να πείσει, συμπεριφερόμενη διαφορετικά ἀπὸ τον ιδρυτὴ τῆς. Ἄλλωστε, ὅλη ἡ ζωὴ τῆς εἶναι ἀπὸ μόνη τῆς ἓνα «θαύμα» που στηρίζεται στο θάνατο και τὴν Ἀνάσταση του Κυρίου τῆς κι αλλοίμονο αν ἀναζητᾷ ἄλλους τρόπους να πείσει για τὴν Ἀλήθεια τῆς.

Ἡ ἀπουσία «ἀποδείξεων» για τὴν ὑπαρξη, παρουσία ἢ ἐνδιαφέρον του Θεοῦ εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀγάπης Του που συμβαδίζει με το σεβασμὸ τῆς ἐλευθερίας του προσώπου. Ἡ ἀγάπη Του θα ἔταν ἐλλειμματική αν μας ἀνάγκαζε, για το «δικό μας καλό», να Τον πιστέψουμε. Οὔτε ἡ Ἀνάστασή Του, το παγκόσμιο αὐτὸ γεγονός που ἄλλαξε τὴ ζωὴ ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, δεν μπορεῖ ν' ἀποδειχτεῖ. Οὔτε, βέβαια, και ν' ἀποδειχτεῖ ὅτι δεν εἶναι γεγονός.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἀλλαγὴ – μετάνοια των ἀνθρώπων που φαίνεται στη ζωὴ τους, ἡ μεταβολὴ του ἄρτου και του οἴνου, σε κάθε Θεῖα Λειτουργία, σε σῶμα και αἷμα Χριστοῦ, ἡ Χάρις του Ἁγίου Πνεύματος που ἐρχεται «δια των ευχῶν του πρεσβυτερίου» στο νερό, στο λάδι, στα υλικά πράγματα, και τὰ μεταποιεῖ σε ἀγιασμὸ, εὐχέλαιο και ὅ,τι ἄλλο ἀγιάζεται, δεν ἀποδεικνύεται. Εἶναι ὅμως για τους πιστοὺς βεβαιότητα που τὴ ζουν και τὴ χαίρονται, ὅπως ζουν και χαίρονται τὴν Ἀνάσταση του Κυρίου τους. Ποιος μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ το βίωμα ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων;

Στὴν ταπείνωση και στὴν ἀπλότητα τῆς καρδιάς γνωρίζεται ὁ «ἄλλος κόσμος» και ἀποκαλύπτεται το «ἀόρατο θαύμα» που παραπέμπει στο «σημεῖο» τῆς παρουσίας του ζώντος Θεοῦ.